

D'N BLIKKEN EMMER

HEEMKUNDEKRING DE RIPS

Uit de serie beschrijving van Ripse straten: **Van Deursenplein**

Deel 1 Familie van Deursen

Deel 2 Zuigelingenzorg vergelijkbare omstandigheden - Hanna van Deursen

Deel 3 Boerenbond (volgt binnenkort)

Deel 1:

Het Van Deursenplein is gelegen op de plek waar vroeger het complex van de Ripse Boerenbond was gevestigd. Dit gebouw is in 2005 afgebroken om plaats te maken voor het pleintje en de appartementsgebouwen. Het plein is door hun levenswandel vernoemd naar Driek en Hanna van Deursen.

links; het pakhuis van de boerenbond op de dag van de afbraak in 2005.

*Onder; het straatnaambord dat langs de weg was geplaatst voor het elektriciteit huis naast het **Van Deursenplein** met onder deze naam de woorden **Driek transporteur en Hanna Baakster**.*

Nieuwsbrief no.15A

Van Deursenplein
Driek
Pag. 2 – 7
Hanna
Pag. 8 – 12
Gouden bruiloft
Pag. 13 - 15

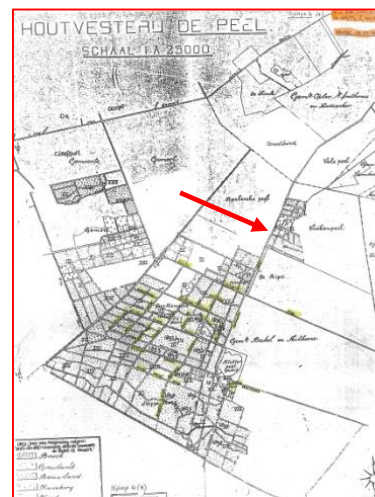
Dit bord is helaas verdwenen en nu staat er een nieuw bord zonder extra tekst.

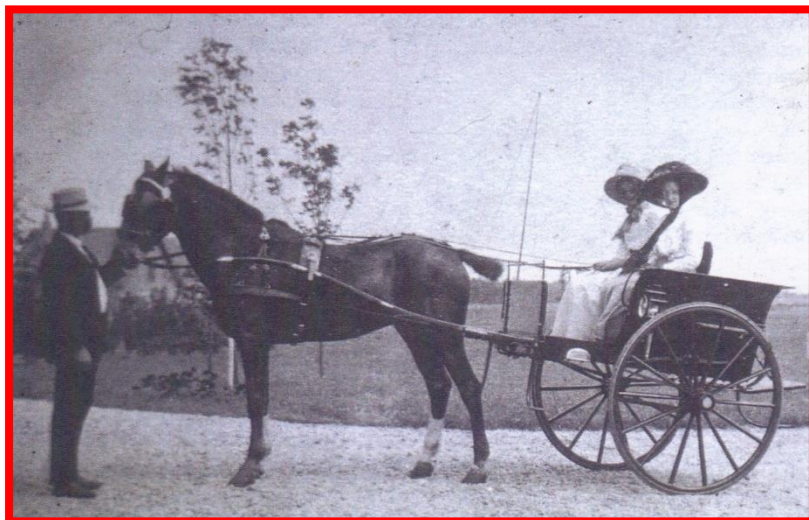
Beide bekende personen hebben een belangrijke rol hebben gespeeld in de Ripse samenleving. Driek heeft op latere leeftijd nog lang bij de boerenbond gewerkt. Ook Hanna was een groot deel van haar leven de baakster/vroedvrouw van De Rips en heeft een hele schare Ripsenaren mee op wereld geholpen. Samen hebben ze het grootste deel van hun leven in de directe nabijheid van dit plein gewoond.

De Heidemij begon vanaf 1892 met het ontginnen van de woeste heide van het Landgoed De Rips. Rond 1906 was het gebied wat nu Beestenveld en De Stippelberg heet al in zijn geheel beplant met bomen. De pioniersfamilie Frans Deursen-van Leunen kwam in dat jaar met zijn gezin vanuit Deurne en via de Klef Milheeze op het Landgoed De Rips te wonen aan de huidige Oude Rips. Frans was voorman bij de Heidemij. De toen 11 jarige Driek van Deursen hoefde hij niet meer in Milheeze naar de school. Hij kon als jonge jongen meteen bij de Heidemij aan het werk en ging 1 en 2 jarige boompjes planten ten westen en oosten van de huidige Ripsestraat. Deze straat behoorde destijds nog bij de parochie Milheeze binnen de gemeente Bakel en Milheeze.

In de zomer van 1909 was het groot feest in de Rips. Ten eerste, was in april prinses Juliana geboren. Ten tweede, kwamen de landgoedeigenaren en de volledige directie van de Heidemij het geheel ontgonnen en beplante landgoed De Rips bezoeken. De jonge Driek mocht ter ere van de geboorte van de prinses, een nieuwe boom mee helpen planten ten zuiden van de boerderij De Rips. Deze werd de Juliana-Eik genoemd. Het was erg warm in juni van dat jaar, de bomen stonden al in volle bloei en daarom moesten bijna alle blaadjes van de nieuwe boom geplukt worden om te kunnen overleven. Rond de Juliana-Eik werden ook nog rododendron struiken geplant. De boom stond midden in een lager gelegen paardenwei. De boom heeft helaas het loodje gelegd toen onverhoopt de paarden in de wei van de bast gegeten hadden. Op deze plek zijn later woningen gebouwd.

Rechts; Deel Heidemij kaart 1907. Bij de pijl plantte Driek bomen. De plaats waar de Juliana-Eik werd geplant kunnen we nu aangeven als Ripsestraat 23 en 23a waar nu de families Bisseling en Van Geffen wonen.

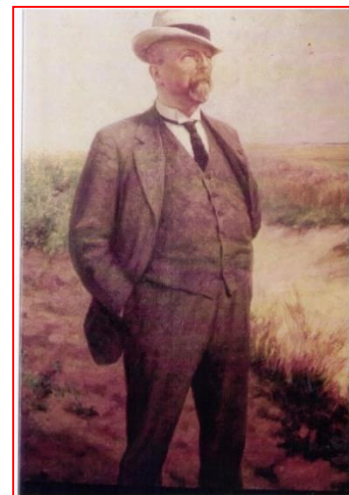
Zijn twee jaar oudere zus van Driek, Hanna, was werkzaam bij de familie Roelvink grootgrondbezitter en o.a. eigenaar van de Christine Hoeve in Elsendorp. Daardoor kon ook Driek bij hen in dienst komen en heeft hier jarenlang als boerenknecht gewerkt.

Het gebeurde wel eens dat hij met Mevr. Roelvink een tochtje mocht maken met hun paard en de tilbury. Hij ontving daarvoor fl. 2.50 loon, wat voor Driek bijna een weekloon was.

Links; de tilbury van de fam. Roelvink. Soms was Driek de voorman.

De Cristine Hoeve was een melkveebedrijf met wel 70 koeien in die tijd. Driek heeft er vaak zelf wel 40 met de hand gemolken. Op de boerderij werd van de melk o.a. ook kaas gemaakt. Bij het overlijden van Adam Roelvink was Driek ook een van de zeven knechten die achter de baar liepen.

rechts; schilderij Adam Roelvink

Transport in De Rips

Op 6 mei 1926 werd de eerste T-Ford personenauto gekocht door de winkelier en postbesteller Frans Franssen. Deze auto werd al spoedig voor taxi gebruikt. Het werd er ook steeds drukker met de aan- en afvoer van materialen bij de boeren, de bossen en het dorp.

foto onder; Kruispunt De Rips met hotel van de Ven. Bovenste pijl Ripsestraat 2, onderste pijl Garage

De familie van Deursen kwam, van de Oude Rips via de Vinkenpeel uiteindelijk op de Ripsestraat 2 te wonen. Vader Frans, zelf jarenlang voerman, zag met zijn zonen Wim en Driek wel brood in het zwaardere vervoer met vrachtauto's in het dorp. Naast hun huis richting het kruispunt, stond een schuur die voorheen door smederij Lucassen werd gebruikt. Frans v Deursen zag zijn kans en bouwde deze schuur om tot garage en stalling. Met 1 vrachtauto begon hij op 6 oktober 1927 zijn eigen expeditiebedrijf. De eerste klussen waren voor de "Hollandse boeren" kazen weg

brengen naar de kaasmarkt in Woerden Noord-Holland. Ook voor de boerenbond voerde van Deursen in 1927 253.200 kg aan en in 1928 357.296 kg. Dus 104.000 kg meer. Hij beurde een kleinigheid van f 1071.89 zoals in het jaarverslag van de Boerenbond 1928 werd geschreven. Later kwam er een tweede T-Ford vrachtauto bij, die door zoon Wim werd gereden.

Tijdens WOII werd het huis van de familie Van Deursen tijdelijk gevorderd door de Duitse bezetter en heeft het gezin noodgedwongen in het gebouw van den Boerenbond gewoond.

Benzinepomp

Door de uitbreiding van het gemotoriseerd verkeer ontstond er ook de behoefte aan een benzinepomp, waar getankt kon worden. Vader Frans voorzag dat het wel eens druk kon gaan worden met auto's aan de Ripsestraat. In 1929 liet hij samen met Texaco een benzinepomp voor het huis plaatsen, waarop de literprijs 6 gulden centen aan gaf. Door de nieuwe ontwikkelingen werden ook de komborden vernieuwd en werd de snelheid verhoogd van 15 naar 20 kilometer per uur. De zaken liepen blijkbaar goed en er kwam duidelijk behoefte aan een derde vrachtauto in het dorp.

Eigen transportbedrijf Driek van Deursen.

Op 3 juni 1929 schafte, de inmiddels 34 jarige Driek van Deursen, zich een Chevrolet vrachtauto aan, om er zijn eigen transport- en expeditiebedrijf mee te beginnen. Later is Driek vervoerder geworden met een Bedford vrachtauto voor de Boerenbond van De Rips. Voor de middag haalde hij dagelijks de tuiten met melk bij de Ripse boeren op en vervoerde die naar de melkfabriek de Eendracht in St. Anthonis. Na de middag vervoerde Driek vanaf het pakhuis zakken meel, koren, kunstmest en kolen voor de kachel naar bijna alle mensen op De Rips. Ook werden goederen opgehaald in Veghel. *(Let wel, de zakken die versjouwd werden wogen soms 100 kg, later 70 en nadien altijd 50 kg. Momenteel mag men niet meer dan 25 kg tillen)*

Links: Driek met op de achtergrond zus Hanna van Deursen

Daag na de inval van de Duitsers op 11 mei 1940 werden alle vrachtauto's gevorderd. De transporteurs werden gedwongen om voor de bezetter goederen te vervoeren. Ook Driek moest met zijn nieuwe vrachtauto voor de Duitsers goederen vervoeren. Maar aan de Neerstraat in Bakel werd de vrachtwagen van Driek vanuit een vliegtuig van Duitse makelij door een kogelregen doorzeeft. Zelfs de starterknop en het stuur was door de kogels geraakt. Gelukkig kon hij er toch nog mee rijden.

Op dezelfde dag liepen de broers Harrie en Kees van der Burgt samen met Toon en Tien van de Kerkhof door de Ripse bossen. Langs de zandweg stond een verlaten vrachtauto. Zij gingen er in zitten en kregen hem warempel aan de praat. Ze zijn er mee naar het Borretplein (huidige markt) in Gemert gereden want zij moesten daar toch nog een nieuw pak ophalen. Hier raakten zij betrokken bij een grote gijzeling die daar als vergelding plaats vond door de Duitse bezetter. Bij Harrie van der Burgt werd door een Duitse soldaat zelfs nog een geweer tegen zijn hoofd gedrukt. Gelukkig liep het voor hen toch nog goed af. Later die dag kwamen ze Driek met zijn door kogelgaten zwaar beschadigde vrachtwagen tegen. Voor de vier mannen uit De Rips was het wel duidelijk. Driek had een engeltje in zijn vrachtauto zitten, want hij was zelf ongedeerd gebleven. Vanaf 1941 was Wim Strijbosch zijn knecht in drukke tijden.

Na de oorlog heeft Driek zijn vrachtauto verkocht en is chauffeur geworden in dienst van de Boerenbond van De Rips. Bij zijn afscheid in 1964 kreeg Driek een hartelijk dankwoord van het bestuur en uit erkentelijkheid werd hem een rooktafeltje aangeboden. De andere werknemers, waaronder Jo Logtens, vonden dit cadeau maar erg mager voor al het sjouwwerk dat hij voor zijn werkgever altijd trouw had verricht. Samen zijn ze nog maar wat gaan eten bij café restaurant van Dijk.

Driek grootste hobby de handboog.

Rond 1935 ontstond er behoefte in het dorp aan een nieuwe manier van vrijetijdsbesteding en werd er besloten om een handboogvereniging op te richten. In de oprichtingsvergadering van "de Batavieren" werd Driek tot bestuurslid gekozen. De Batavieren vershoten hun eerste pijlen achter het café Van de Ven, vervolgens in het bos achter Gerrits, de derde bij de Kleijn/Thomassen en daarna naast het oude parochiehuis. Na zijn pensioen heeft Driek veel tijd vertoefd op D'n Doel van de Batavieren. Op 1 november 1960 bestond de vereniging 25 jaar en was Driek een van de 5 jubilarissen.

boven; leden van de Batavieren. Driek staat in het midden met bril.

Wie anders dan Driek van Deursen, een van de pioniers van de Ripse gemeenschap, kon beter het 50 jarig bestaan monument onthullen. Hij deed het samen met de 4 jarige Yolanda Logtens. Burgemeester H. Ophey zag daarin direct de symboliek: "ik hoop, dat dit monument voor de eerstkomende vijftig jaar het symbool moge zijn voor uw saamhorigheid, uw gemeenschapszin en uw onderlinge vriendschap". Deze uitgesproken wens is tot nu heel goed uitgekomen en over enkele jaren gaan we al naar het 100 jarig eeuwfeest.

boven; onthulling monument bij 50 jarig bestaan van De Rips in 1971 door Driek.

Driek verhuisde met zijn zus Hanna in 1954 naar een nieuw huis in de Dr. Houtzagerslaan no 11. Nadat zijn zus in 1975 is overleden, verkocht Driek de woning en verhuisde zelf naar het bejaardentehuis in Milheeze.

Links; op de hoek het huis waar Driek en Hanna jarenlang hebben gewoond.

Driek bidprentje.

Op zijn bidprentje staan onder andere de veelzeggende woorden:

Heengegaan na een lang en voorbeeldig leven. Allen die hem kenden waardeerden hem om zijn goedheid, eenvoud, blijmoedigheid, zijn grote interesse voor heel veel dingen, zijn zelfwerkzaamheid en bezig zijn tot het bijna niet meer kon. Niets was hem te veel als hij anderen kon helpen. Vooral de Ripse gemeenschap heeft veel aan hem te danken en ook de kerk waar hij heel veel werk verricht heeft in de tuin en op het kerkhof. Nauwgezet zoals hij in zijn leven was, had hij al alles geregeld voor later, tot zijn plaats op het kerkhof toe. Als diep gelovig mens, bezield door een grote liefde tot God en een weldoende liefde voor zijn medemensen wist hij zijn leven rijk en zinvol te maken door zijn dienstbaarheid en trouw, door zijn klaar staan voor anderen.

(De tekst van het gehele bidprentje is in te zien op onze website)

Links; Driek van Deursen

Hendricus (Driek) van Deursen geboren te Deurne 26 december 1895 en overleden te Milheeze 4 januari 1982 (87 jaar) Begraven op het Rk. Kerkhof van De Rips. (Graf is geruimd inmiddels in 2006)

Rechts; Hanna van Deursen als jong meisje.

Als jong meisje werken op boerderijen.

Als jong meisje ging Hanna van Deursen uit werken bij verschillende grootgrondbezitters in Elsendorp en De Rips. Ze werkte lange tijd bij de familie Roelvink op de Cristine Hoeve en bij de familie van Zelder en op de Honus Hoeve. In 1938 ze was toen 44 jaar werd ze baakster/vroedvrouw in de Rips.

Rechts; Hanna van Deursen op de fiets met tas aan het stuur

Taak vroedvrouw algemeen.

Eerst in algemene zin wat uitleg over de vroedvrouwen binnen de voormalige gemeente Gemert en de gemeente Bakel en Milheeze. Voor het woord vroed-vrouw is de woordverklaring feitelijk wijze-vrouw. De naam Vroedvrouw werd in Gemert ook wel de "Goede Vrouw" of in het dialect (*de goej vraow*) genoemd.

In de 18 de eeuw was al bekend dat vroedvrouwen een officiële gemeentelijk aanstelling konden krijgen. In Gemert werd de eerste "Goede Vrouw" al in 1759 beëdigd. Uit 1772 zijn gegevens bekend waarbij in 9 artikelen gesteld wordt waar aan een vroedvrouw aan zich diende te houden. Enkele in het oog springende artikelen zou je vrij vertaald kunnen zeggen:

Zij moest bij rijke, arme of onvermogenen, dus iedereen, die in barensood verkeerde met gelijke vlijt, en bereidwilligheid assisteren.

Het was de vroedvrouw enkel toegestaan om met de handen te werken. Het enige instrument wat zij mocht gebruiken was de zogeheten clijsterspuit, voor het inbrengen van een laxeer en smeermiddel in de anus.

In noodgevallen moest de vroedvrouw in eerste instantie een collega er bij halen en in tweede instantie een andere "ervarene". In Gemert moet dat in alle gevallen de gemeentechirurgijn geweest zijn. Verder mocht de vroedvrouw zonder permissie nooit de gemeente verlaten en werd ze gezien als een verlengstuk van "d'n burgerlijke stand".

Indien een zwangere ongetrouwde vrouw in "barensood" geraakte moest ze, voordat zij aan de verlossing begon, naar de natuurlijke vader informeren waarvan de vrouw dan onder ede zijn naam moest verklaren. Na de verlossing moest de vroedvrouw de naam doorgeven aan "den Heere Drossaard" stadhouder op een boete van 12 gulden.

Foto boven uit; Het boek Der Rose(n)garten van Euchatius Röblin uit 1513, over het begeleiden van bevallingen, een Illustratie van een vrouw die zittend bevalt.

Het meest opmerkelijke is artikel 3, waarin wordt gesteld dat bij stervensgevaar de zorg voor de moeder altijd boven het kind moest gaan. Bij enkele ouderen is wellicht nog wel bekend dat die regel bij het katholieke volksdeel tot in de jaren zeventig van de vorige eeuw precies omgekeerd was. Volgens de katholieke theologen immers was het beter dat de moeder stierf, en in de hemel kwam, dan dat een ongedoopte vrucht het leven liet.

De Gemeente-Vroedvrouw van de voormalige gemeente Bakel en Milheeze.

**Gediplomeerde
Gemeentevroedvrouw**
gevraagd te BAKEL en MILHEEZE. Jaarwedde
(inbegrepen de Rijks- en Provinciale bijdragen)
f 1100.—.
Indianstreding zoo spoedig mogelijk. 5265
Sollicitaties aan den Gemeenteraad vóór den 11e
April 1920.

Gemeente-vroedvrouw.
In de gemeente BAKEL EN MILHEEZE wordt
gevraagd
een gediplomeerde vroedvrouw
Jaarwedde f 1400,— (inbegrepen rijks- en prov.
bijdrage.)
Stukken (op zegel) aan den Gemeenteraad in te
zenden voor 1 October 1920. 6960

In de gemeente Bakel en Milheeze was Maria Geertruida Donker, geboren 2 mei 1887 in Den Helder, de eerste gemeente-vroedvrouw. Zij was in de zelfde functie aangesteld per 1 januari 1915 in Helmond waarna 5 jaar later per 16 november 1920 aan haar ontslag werd verleend. Per dezelfde datum kreeg zij een aanstelling als de eerste Gemeente-vroedvrouw van de Gemeente Bakel en Milheeze. Zij deed haar werk gedurende 35 jaar en kreeg per 1 januari 1955 eervol ontslag vanwege het eerder bereiken van de 65 jarige leeftijd in 1952.

Links; advertenties in Limburger Koerier met de oproep voor gemeente vroedvrouw.

Volgens afspraak moest ze een bevalling die onder de zogenaamde Armenpraktijk viel, verplicht voor niets begeleiden. Dit kwam echter bijna nooit voor. Een andere bepaling was dat, indien zij een paar dagen verlof wilde hebben, dit altijd met een officiële brief aan burgemeester en wethouders moest aanvragen waarin tevens haar vervangster genoemd stond. Voor zo ver bekend is dit in al die jaren slechts 2 maal gebeurd.

Rond 1932-33 zijn er zeer veel verwickelingen geweest over haar jaarwedde die rond die tijd gesteld was op ca f. 1155,00 met vrije inwoning ten bedrage van 5% f 173,25 en tevens de bijzondere beloningen.(verlossingen) Zij heeft hier over gestreden tegen de gemeente tot aan de Raad van State. Destijds bracht Geertruida immers naar buiten, *dat rijke boeren en iedereen geld genoeg had om voor een bevalling flink te betalen.*

Het was het Ripse raadslid Peerke van Doren die haar in 1932 al een brief liet tekenen die namens hem en de burgemeester geschreven werd en waar o.a. in stond: *dat zij haar honorarium voor het leiden en de baring te stellen op f10,=, indien haar vaste jaarwedde niets verminderd wordt, en zulk ingaande 1 januari 1933. Getekend M.G.Donker*

In februari 1954 werd door de gemeente Bakel en Milheeze aan de Gedeputeerde Staten van Noord-Brabant verzocht tot het opheffen van een gemeente-vroedvrouw. Dit vanwege het feit dat zij bij nog geen 11% van de verlossingen in de gehele gemeente aanwezig was.

De eerste baakster/vroedvrouwen in De Rips.

De eerste verpleegster/vroedvrouw die op de Rips woonde was Gerarda Koenders-Schoenmakers, geboren in Ottersum op 26 februari 1891. Zij was met haar man op 8 april 1924 vanuit Bergen (L) naar Milheeze verhuisd en zij hebben daar tijdelijk in de Haag gewoond, tot er een zogenaamde nieuwe "witte woning" in de Rips vrij kwam. Zij betrokken op 8 juli 1924 de woning aan de huidige Paterslaan no. 5 (D45). Vanaf dat moment heeft Gerarda met haar vak ruim 12.5 jaar als verpleegster/vroedvrouw uitgeoefend tot eind 1937 begin 1938. Zij overleed in De Rips op 29 november 1979 op 88 jarige leeftijd.

boven; Hanna in werkkleding en met haar fiets.

Vanaf 1938 mogen we aannemen dat haar taken zijn overgenomen door Hanna van Deursen. Of Hanna hiervoor een speciale opleidingen heeft gevolgd is momenteel niet bekend. Voor de hand ligt wel dat Gerarda haar kennis overgebracht heeft op haar opvolgster Hanna van Deursen. Je kon Hanna met haar zwarte "oma" fiets overal tegen komen met een leren tas met inhoud aan het stuur en tas en jas onder de snelbinder. In de zomer met haar witte schort. Soms met een hoedje of zusterkapje op en in de winter, donker gekleed met een dikke winterjas en moffen aan het stuur tegen koude vingers.

In deze tijd waren de omstandigheden niet eenvoudig. Telefoon was niet of nauwelijks in de huizen aanwezig. Een aanstaande vader kwam ofwel te voet of met de fiets haar hulp bij haar aan huis in roepen. Dat kon zelfs in de nacht of vroege ochtend zijn. In het dorp zelf was de bereikbaarheid van de aanstaande moeders goed genoeg. Maar in de uithoeken van De Rips lagen slechts enkele fietspaadjes langs de vele onverharde "karwegen" die op vele plaatsen uit diepe sporen en moddergaten bestonden. Ook waren die paden niet verlicht. De fiets met "dokterstas" stond natuurlijk altijd klaar en Hanna vertrok naar of kwam weer thuis na een blijde geboorte. Altijd weer en wind trotserend. Door haar jarenlange ervaring werd ze in De Rips gezien als een vroedvrouw van beroep.

Rechts: attribuut van Hanna als vroedvrouw.

Vooraf in de wintertijd met sneeuw en ijs was het extra moeilijk. Maar ook in oorlogstijd was het moeilijk 's nachts, want vanwege de verduisterings-plicht mocht men geen lampenlicht gebruiken. Kwam Hanna bij de aanstaande moeder dan moest zij snel beslissen, komt de baby al vlug, of moet ik nog wachten? Zouden er zich complicaties voor kunnen doen? Moet de dokter al komen? In dat geval stuurde zij de aanstaande vader op de fiets weg om bij café van de Ven te gaan bellen. Dit was de enige plek waar een telefoon aanwezig was. Het kwam ook wel voor dat de zandwegen veel te slecht waren om er met een auto door heen te komen. In dat geval liet de dokter de auto bij café van de Ven staan, kreeg hij een fiets, zette zijn dokterstas achterop en fietste met de aanstaande vader naar het geboortehuis.

Onder; Hanna al fietsend langs de Ripse fanfare.

Tonia van der Linden-Braks (1925) uit de Rips vertelt:

In 1955 is er voor aanstaande moeders een bijeenkomst geweest in het parochiehuis die ging over het moederschap in het algemeen maar niet over de geboorte op zich. Dit was helemaal geen hijg of puf cursus zoals tegenwoordig aanstaande moeders en vaders krijgen. De geboorte van ons eerste kind diende zich in de nacht tegen 5 uur bij mij aan waarna de inmiddels 61 jarige vroedvrouw Hanna van Deursen werd geroepen om te helpen bij het ter wereld brengen van mijn eerste zoon. Ik wist destijds nog niet precies hoe zo'n geboorte allemaal zou gaan verlopen. Hanna stelde me echter gerust maar zei wel, op een nogal strenge toon, in haar inmiddels verbasterde Deurnes dialect: *Hawt oew eige mit ow errem mar goe vast an die stange achter boven ow bed. Dan kande ge goe persen en dan kumt alles goe.* En zo is het ook gegaan, alles is goed gekomen.

Bij het tweede kind liep het een beetje anders. Weer tegen 5 uur in de morgen voelde ik iets in mijn buik en zei tegen m'n man Tien, ga jij de koeien maar vast melken op stal dan ben je straks klaar als de kleine komt. Na een half uur, Tien had de koeien nog maar half gemolken riep ik door de stal, Tien, kom het is zover en ging snel op bed liggen. Na nog 2 weeën werd mijn tweede kind plotseling geboren. Officieel was het nog 6 weken te vroeg doch het werd al ter wereld voordat er ook maar een dokter of vroedvrouw bij aanwezig kon zijn behalve mijn man. Ik had destijds wel gehoord dat indien jouw dat overkwam je van de pasgeborene af moest blijven totdat er speciale hulp was zoals een dokter of vroedvrouw. Het was nog heel vroeg in de morgen en we hadden zelf nog geen telefoon in die tijd. Ik stuurde Tien direct met de fiets op pad om op ca 500 meter verderop bij mijn ouders dokter Beukers uit Gemert te bellen. Ik hoor hem nu nog, bij wijze van spreken, met zijn fiets over de losse grind langs onze boerderij weg racen. Daar aangekomen, eerst de ouders Braks wakker maken en vervolgens de dokter bellen. Zij hadden al vroeg een telefoontoestel omdat daar de Rabobank van de Rips was gevestigd. Daarna fietste Tien snel verder om ook de verloskundige Hanna van Deursen te waarschuwen in het dorp. Hanna was echter in eerste instantie niet wakker te krijgen doch na het bonzen op de ramen lukte het wel. Geduldig bleef ik, Tonia met ons tweede kind wachten tot Tien terug was. Dokter Beukers was er het eerste en hij knipte de navelstreng door enz. Hanna was inmiddels ook gearriveerd met de fiets en heeft daarna de verzorging op zich genomen.

Volgens Tonia heeft Hanna ongeveer tot begin jaren 60 het vak als verpleegster, baakster, vroedvrouw uitgeoefend. Zij was inmiddels achter in de zestig jaar en had dit bijzondere werk in De Rips ruim 20 jaar gedaan. Bij de latere kinderen van Tonia werd dan ook vroedvrouw Veldhoven uit Bakel ingeroepen.

Bidprentje Hanna

Op haar bidprentje staan onder andere de volgende woorden: *Hemelse Vader, nu mijn lange leven ten einde is mag ik U dank zeggen voor alle weldaden die ik van U heb mogen ontvangen. In het bijzonder voor het geloof en de sacramenten en de aanleg om als levenstaak mij in te zetten voor het leven en het welzijn van anderen. Want het grootste deel van mijn leven heb ik namelijk mogen besteden om geluk en blijdschap te brengen in de gezinnen en door hulpvaardigheid iedere dag opnieuw mogen zien hoe groot het wonder van de menselijke natuur is. Deze hulpvaardigheid heb ik ook in mijn levensavond mogen voortzetten door voor een ander te zorgen.*

(de gehele tekst van het bidprentje is in te zien op onze website)

Hanna v Deursen werd geboren in Deurne op 20 november 1894. Zij bleef ongehuwd. Hanna is overleden op 11 februari 1975 op 80 jarige leeftijd. Zij is begraven in De Rips op 14 februari 1975. (Haar graf is echter geruimd op 31.01.2006)

Eerste gouden bruiloft in De Rips.

Op 27 april 1942 was het groot feest want het eerste gouden echtpaar Frans van Deursen – van Leunen in De Rips was 50 jaar getrouwd. Omdat dit in die tijd uitzonderlijk was werd het door de hele Ripse gemeenschap gevierd. Op die dag werd er zelfs gevlagd hetgeen een grote uitzondering was i.v.m. de oorlogssituatie. Ook werd er voor die dag een gelegenheidsvoetbalclub opgericht.

rechts; het bruidspaar in het stralende middelpunt.

links: het bruidspaar zittend op een kar tijdens de optocht.

De kinderen op school werden niet vergeten, want zij werden getrakteerd op chocolade en andere lekkernijen. Door Meester Hertsig werd speciaal een lied voor het gouden paar gecomponeerd en de kinderen van de Lagere school hebben dit dan ook gezongen voor het paar.

Alhoewel Tonia Braks zelf niet meer op school zat kende ze nog één couplet uit het hoofd.

Naar van Deursen, naar van Deursen, naar het gouden huwelijkspaar.

Ja wij wensen nu vele zegeningen over U, leve 't gouden paar.

Nog menig gelukkig jaar, naar van Deursen, naar van Deursen.

Ja wij zijn zo blij van geest en dan na 10 jaar, staat de Ripse jeugd weer klaar, voor het diamanten feest.

Links; de optocht met wagen van De Klef 1892 De Rips 1942.

Er werd door de diverse buurtschappen een grootse optocht opgezet met verscheidene boerenwagens en karren die prachtig versierd werden. Bijna de gehele gemeenschap deed mee op de wagen of stond te kijken. Zelfs achter door de Peel trok de stoet langs het Duitse Bazikamp aan de Hazenhutsedijk.

Het feest werd gevierd in de meelfabriek van Jas van de Ven.

Rechts; wagen van de Jodenpeel Hulde aan het bruidspaar

Voor Duitse soldaten was het ook een uitzonderlijke gebeurtenis. De Duitse militair Strzalla heeft de twee onderstaande foto's van de optocht genomen die ook door de Jodenpeel trok.

*Rechts:
Tien van
der Burgt
speelt op
de
accordeon
helemaal
aan het
eind staat
Sjang
Joosten en
naast hem
Pieta van
den Akker.*

*Foto boven: Moeder
Logtens en de
kinderen Jo en
Herman kijken toe.*

Bronnen:

- 1 Boekje 50 jaar Rips.- Jan Fransen
- 2 Beëdigd in 1759: Eerste "Goede Vrouw" van Gemert.- Ad Otten
- 3 Gemeentearchief Gemert
- 4 Eindhovens Dagblad 1971
- 5 Tonia van der Linden-Braks
- 6 Familie Jo Logtens
- 7 Handboog de Batavieren, Toon van de Weijer.
- 8 Archief Theo Verstraten
- 9 Familie Frans Strijbosch Milheeze foto's Driek en Hanna en straatnaambord.
- 10 Archieven: D'n Blikken Emmer
- 11 Rips 1880 – 1949; W.T. van den Berg en P.A.D. Schöer

Deze nieuwsbrief kwam tot stand m.m.v. samenstelling Bernard Ploegmakers
☎ 0623901706
opmaak Hannie Ploegmakers
☎ 0206938463

Secretariaat:

G.M. van Geffen
Ripsestraat 23a
5764PE De Rips

0493-599450
gmvangeffen@planet.nl

Het lidmaatschap bedraagt € 15,- per jaar over te maken op rekening nr. 136131654 t.n.v. Heemkundekring D 'n Blikken Emmer o.v.v. naam en emailadres